

Streszczenie

Integralność architektury, konstrukcji i wyposażenia we współczesnych obiektach użyteczności publicznej

Wśród współczesnych wyzwań i dylematów projektowania architektonicznego istotne miejsce zajmuje poszukiwanie odpowiedniego podejścia do projektowania, które różni się w zależności od funkcji, lokalnych uwarunkowań czy przyjętej estetyki. W ramach niniejszej dysertacji zbadano i przedstawiono jedną z możliwości polegającą na integracji architektury, konstrukcji i wyposażenia poprzez ich bezpośrednie i pośrednie łączenie, a w efekcie uzyskania spójnej, unikatowej formy. W związku z powyższym sformułowano tezę główną, w której stwierdzono, że zastosowanie integralnego projektowania w architekturze pozwala na uzyskanie oryginalnych i unikatowych rozwiązań formalnych oraz funkcjonalno-przestrzennych w celu uzyskania wysokiej jakości budynków. Jako temat uzupełniający sporządzono rys historyczno-kulturowy, w ramach którego omówiono zagadnienia związane ze starożytnymi obiektami widowiskowymi, tradycyjnymi domami japońskimi, a także rozpatrzono sposoby, w jakich tematykę prowadzony badań odzwierciedlały takie nurty jak secesja (Art Nouveau) i modernizm.

Celem pracy było zaprezentowanie omawianej idei projektowej, usystematyzowanie wiedzy, a także sporządzenie zaleceń do oceny integralności i do projektowania obiektów w omawianym nurcie. Pierwsza część zawiera wstęp teoretyczny wraz z opracowaniem metodologii, w której do zaplanowania procesu badawczego wykorzystano metody nastawione na tworzenie wiedzy i poszukiwanie teorii o architekturze. Systematyczne realizowanie przyjętego schematu pozwoliło na doprecyzowanie koncepcji integralności architektury, konstrukcji i wyposażenia, na badaniu której skoncentrowano się w drugiej części pracy, przy zastosowaniu metody studium przypadków. Przeanalizowano piętnaście przykładów obiektów mających znamiona integralności poprzez obserwację powiązań pomiędzy elementami architektury, konstrukcji i wyposażenia. Pozwoliło to na pozyskanie materiału do przeprowadzenia analiz, a następnie wyciągnięcia wniosków. Tak przeprowadzony proces umożliwił udowodnienie postawionych tez i odpowiedź na sformułowane pytania badawcze.

W sformułowanych wnioskach wykazano, udowadniając tym samym tezę, że projektowanie obiektów użyteczności publicznej wymaga kompleksowego podejścia, uwzględniającego bezpieczeństwo, ergonomię, estetykę oraz potrzeby różnych grup użytkowników. Przeprowadzone badania potwierdziły istnienie licznych relacji pomiędzy architekturą, konstrukcją i wyposażeniem, co przekłada się na jakość użytkową przestrzeni. W szczególności najczęściej obserwowano powiązania pomiędzy komponentami architektonicznymi i wyposażeniem – takimi jak blaty, regały czy schody – które wpływają na

funkcjonalność i ergonomię budynków. Różnice w kształtowaniu przestrzeni typów obiektów, na których się skupiono, tj: bibliotek, biur i obiektów edukacyjnych, wykazały potrzebę spójnego podejścia projektowego. Analizy potwierdziły, że konsekwentnie stosowana estetyka i przemyślana forma przestrzeni we wnętrzu ułatwia intuicyjną nawigację i wpływa na pozytywny odbiór architektury przez jej użytkowników.

Na poziomie teoretycznym praca wnosi wkład w teorię dziedziny architektura i urbanistyka, systematyzując pojęcie integralności architektury, konstrukcji i wyposażenia. Opracowano definicję tej koncepcji, wskazano jej cechy w architekturze współczesnej oraz przedstawiono przykłady modelowych obiektów zintegrowanych. Praca wypełnia lukę badawczą w zakresie identyfikacji trendów związanych z projektowaniem integralnym, porządkując i rozszerzając wiedzę o współczesnych praktykach architektonicznych. W ujęciu praktycznym opracowano zestaw konkretnych wytycznych, które wspierają badaczy w identyfikacji rozwiązań zintegrowanych, a projektantów w ich tworzeniu. Niniejsza dysertacja stanowi zintegrowany wkład w rozwój teorii i praktyki projektowania architektonicznego, ukazując potencjał integralnego podejścia jako nowoczesnej strategii. Ponadto zaoferowano narzędzia pozwalające na wdrożenie pojęcia integralności architektury, konstrukcji i wyposażenia zarówno do nauki, jak i praktyki projektowej, co może wspomóc kształtowanie kierunków rozwoju współczesnej architektury o wysokiej jakości.